

SANCTUS

Święci i błogosławieni
Grudzień
Nr XXXVI

bł. Jan Rusbroch (2 grudnia)

Urodził się w 1293 r. w Rusbroch koło Brukseli. Nie znamy jego nazwiska, dlatego nazywany jest od miejsca urodzenia. Prawdopodobnie jego rodzina była uboga. Mając 11 lat opuścił dom rodzinny. Zajął się nim wuj, Johann Hinckaert, który był kanonikiem w kościele św. Gudula w Brukseli. Tam też uczęszczał do szkoły. Za sprawą tegoż wuja został wyświęcony na kapłana w 1318, a wkrótce po tym został wikariuszem w tym samym kościele, co wuj. Prowadził bardzo pobożne życie pełne kontemplacji i dzieł miłosierdzia. Dużo czasu zajmowało mu czytanie dzieł, m.in. Dionizego Areopagity. Zmarł 2 grudnia 1381 r. **Modlitwa:** Boże, których błogosławionego Jana, Wyznawcę Twojego, głębokiej pokory i wielkiej cierpliwości darami przyozdobił, spraw miłościwie, abymy naśladowując jego przykłady, tej co on dostąpili nagrody. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który króluje w Niebie i na ziemi. Amen.

św. Damazy I (11 grudnia)

Damazycjusz urodził się około 305 r. w Rzymie. Damazy był diakonem i prezbiterem. Wraz z nim udał się na wygnanie, na które papież został skazany przez arińskiego cesarza Konstansja. Po powrocie do Rzymu Damazy poparł antypapieża Feliksa II. Śmierć Liberiusza spowodowała jednak krwawe zmagania o godność papieską. Grupa zwolenników Liberiusza zgromadziła się w bazylice juliańskiej wybierając i konsekrując diakona Ursyna. Większość kapłanów i laikatu opowiedziała się natomiast za Damazycjuszem. Doszło do krwawych walk, Damazy zajął bazylikę na Lateranie i w 366 r. został konsekrowany. W ciągu 18 lat pasterzowania uczynił wiele dobra. Szerzyły się wtedy liczne herezje. Błędy były nieraz tak subtelne, że trzeba było być tęgim teologiem, by je odróżnić od prawdy. W swoich 10 listach do biskupów Wschodu Damazy wyjaśnił doktrynę katolicką wobec ówczesnych herezji. W roku 382, na życzenie św. Ambrożego, papież zwołał do Rzymu synod w nadziei zjednoczenia Wschodu i Zachodu we wszystkich kwestiach religijnych. Niestety, biskupi wschodni bojkotowali synod. Synod ogłosił także oficjalnie prymat biskupa Rzymu, opierając się na prawie sukcesji począwszy od św. Piotra. Rolę eksperta papieskiego na tym synodzie odegrał św. Hieronim. Papież wielce poważał tegoż Świętego i polecił mu przetłumaczenie Pisma Świętego na język łaciński. Damazy zmarł 11 grudnia 384 r. **Modlitwa:** Boże, który nas rozweselasz doroczną uroczystością św. Damazego papieża, spraw miłościwie, abymy obchodząc pamiątkę jego przejścia do Nieba, cnotę mężnej jego wytrwałości w wierze naśladowali. Amen.

św. Maria Maravillas od Jezusa (11 grudnia)

Maria Maravillas Pidal y Chico de Guzmán urodziła się 4 listopada 1891 r. w Madrycie. Na życzenie matki, która pochodziła z Cohedin, córka otrzymała imię Maria de las Maravillas. Była to spowodowane czcią, jaką darzyła ta kobieta patronkę swojej miejscowości. Nauką Marii zajmowali się prywatni nauczyciele zatrudnieni przez jej rodziców. Babcia podsuwała jej do czytania żywoty świętych, a ona dużo i chętnie czytała. To, co w nich wyczytała, starała się praktykować w swoim życiu, np. modliła się z rozkrzyżowanymi rękami, narzucała sobie różnego rodzaju praktyki pokutne. Od dziecka była bardzo gorliwą katoliczką. Codziennie rano uczestniczyła we Mszy św. Chętnie wspomagała karmić, ubierała i uczyła katechizmu biedne i zaniedbane dzieci. Wstąpiła do klasztoru Karmelitanek Bosych w El Escorial koło Madrytu w 1919 roku. W roku 1924, przynaglona Bożym natchnieniem, założyła klasztor w Cerro de Los Angeles, obok pomnika Najświętszego Serca Jezusa. Potem powstały kolejne fundacje: dzieł w Hiszpanii i jedna w Indiach. Dawała w swoim życiu prymat przede wszystkim modlitwie i umartwieniu. Pałała wielką gorliwością o chwałę Boga i zbawienie dusz. Żyjąc w prawdziwym ubóstwie, wspomagała z klauzurowego odosobnienia potrzebujących, organizując dla nich posługę duszpasterską, pomoc socjalną i charytatywną. W sposób szczególny przychodziła z pomocą swemu Zakonowi, kapłanom i różnym zgromadzeniom zakonnym. Zmarła 11 grudnia 1974 roku w klasztorze w La Aldehuela. **Modlitwa:** Jezu Chryste, Panie nasz! któryś świętą Marię, dziewczę, między innymi darami uczynił przedziwną we wzgardzie świata, spraw miłościwie, prosimy, abymy za jej pośrednictwem wzgardziwszy wszystkim, co ziemskie, o Niebo tylko się starali. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa. Amen.

św. Finian (12 grudnia)

Finian urodził się około 470 roku w Irlandii. Już jako pobożny młodzieniec założył trzy nowe kościoły w Irlandii. Studiował nauki biblijne u św. Kadoka i św. Gildasa w Walii. Był wielkim czcicielem świętego najczęściej kojarzonego z Irlandią - Patryka. Jest uważany za jednego z największych ojców irlandzkiego monastycyzmu. Około 520 r. ufundował więc znane opactwo w Clonard w Irlandii, które przetrwało przez ponad 1000 lat i było miejscem formacji i wychowania dla wielu świętych tej ziemi. Finian troszczył się o bliskie kontakty z Kościołem brytyjskim. Jego modlitwa miała podobno taką moc, że udało mu się odeprzeć atak wrogich wojsk poprzez wywołanie trzęsienia ziemi, które zniszczyło ich obóz. Zmarł między 549 a 552 rokiem. **Modlitwa:** Prosimy Cię, Panie Jezu Chryste, wzorze i nagrodę prawdziwej pokory, abymy czyniwszy świętego Finiana przez wzgardę zaszczytów ziemskich Twoim świętym naśladowcą, i nam dać raczył przez jego naśladowanie nadzieję zostania uczestnikami chwały wiekuistej. Przez Chrystusa Pana Naszego. Amen.

św. Franciszka Ksawera Cabrini (22 grudnia)

Franciszka urodziła się jako ostatnia z 13 dzieci 15 lipca 1850 r. w Lombardii. O religijności rodziny świadczy fakt, że codziennie uczestniczyli wszyscy we Mszy świętej, zaś pracę traktowano jako swojego rodzaju posłannictwo na ziemi. Wieczorami czytano katolickie pisma. Kiedy Święta miała 20 lat, w jednym roku utraciła oboje rodziców. Po studiach nauczycielskich pracowała przez dwa lata w szkole. Próbowana poświęcić się na wyłączną służbę Bożą, ale z powodu słabego zdrowia nie przyjęto jej ani u sercanek, ani u kanonizjanek. Wstąpiła przeto do Sióstr Opatrzności. Po złożeniu ślubów została przez założycielkę, biskupa Lodi, mianowana przełożoną zakonu. Wtedy to obrała sobie imię Franciszki Ksawery, marzyła bowiem od dziecka, by zostać misjonarką. 14 listopada 1880 r. założyła z siedmioma towarzyszkami zgromadzenie Misjonek Najświętszego Serca Jezusowego, którego celem była praca zarówno wśród wierzących, jak i niewierzących. Franciszka Ksawera zmarła cicho, bez cierpień i agonii w Chicago 22 grudnia 1917. **Modlitwa:** Boże i Panie mój, Dawco wszelkiego dobra, któryś w służebnicy Twojej Franciszce z kwiatem świętego dziewictwa połączył palmę męczenniczą; spraw łaskawie, abymy za jej pośrednictwem, przezwyciężając wszelkie do zbawienia przeszkody, nagrody wiekuistej dostąpili. Amen.